

Architektura Obiektowa w Praktyce

Gdzie jesteśmy?

- **Mechanika OOP (K4-1, K4-2):** Opanowaliśmy tworzenie klas, dziedziczenie, metody specjalne, dataclasses. Wiemy, jak budować.

Cel na dziś: Połączyć teorię z praktyką. Zaimplementować kluczowe wzorce projektowe i zobaczyć zasady SOLID w akcji.

Plan Działania:

a. **Zadanie 1: Wzorzec Fabryka (kreacyjny).**

Zbudujemy centralny punkt do tworzenia naszych postaci.

b. **Zadanie 2: Wzorzec Strategia (behawioralny).**

Umożliwimy dynamiczną zmianę zachowania obiektów (np. ataku).

c. **Zadanie 3: Wzorzec Dekorator (strukturalny).**

Nauczymy się "opakowywać" obiekty, dodając im nowe

funkcje.

d. **Zadanie 4 : Wzorzec Adapter.**

Zintegrujemy "stary" system z "nowym" bez zmiany ich kodu.

e. **Zadanie 5 : Refaktoryzacja do DIP.**

"Odwrócimy zależności" i użyjemy wstrzykiwania zależności.

f. **Zadanie 6 : Wzorzec Singleton (kreacyjny).**

Zapewnijmy istnienie tylko jednej instancji danej klasy.

g. **Zadanie 7 : Wzorzec Obserwator (behawioralny).**

Zbudujemy system powiadomień o zmianach stanu.

h. **Zadanie 8 : Prawo Demeter ("Mów, nie Pytaj").**

Zrefaktoryzujemy kod, aby zmniejszyć jego powiązania.

i. **Podsumowanie.**

Zadanie 1 - Wzorzec Fabryka (Kreacyjny)

Problem: W głównym kodzie gry, tworzenie postaci wygląda tak:

```
if wybór_gracza == "wojownik":  
    gracz = Wojownik("Aragorn", hp=120, sila=25)  
elif wybór_gracza == "mag":  
    gracz = Mag("Gandalf", hp=80, mana=50)  
# ... co jeśli dodamy Łucznika, Kapłana, Łotra?
```

- Kod klienta jest zaśmiecony logiką tworzenia.
- Złamanie **Zasady Jednej Odpowiedzialności** (SRP): główna pętla gry nie powinna wiedzieć, jak tworzyć wojowników.

Rozwiązanie: Wzorzec Fabryka. Przenosimy logikę tworzenia do dedykowanej funkcji (lub klasy).

Zadanie:

- Przygotuj klasy **Gracz**, **Wojownik(Gracz)** i **Mag(Gracz)** z poprzednich zajęć. Upewnij się, że mają `_init_` i `_repr_`.
- Stwórz funkcję `fabryka_postaci(typ: str, imie: str) ->`

Gracz.

c. **Wewnątrz funkcji, zaimplementuj logikę if/elif/else:**

- Jeśli `typ == "wojownik"`, zwróć **Wojownik(imie, hp=120, sila=25)**.
- Jeśli `typ == "mag"`, zwróć **Mag(imie, hp=80, mana=50)**.
- W przeciwnym razie, podnieś wyjątek **ValueError** z komunikatem.

d. **Przetestuj:**

- Użyj fabryki do stworzenia wojownika i maga.
- Wyświetl stworzone obiekty, aby sprawdzić, czy są poprawne.
- Spróbuj stworzyć nieznany typ postaci w bloku `try...except`.

Omówienie Zadania 1 - Wzorzec Fabryka

Cel: Analiza rozwiązań i utrwalenie, jak Fabryka realizuje Zasadę Jednej Odpowiedzialności (SRP).

Kluczowe korzyści:

- Czysty kod klienta:** Główna logika gry nie jest zaśmiecona if-ami.
- Centralizacja:** Logika tworzenia jest w jednym miejscu.
- Elastyczność:** Aby dodać Łucznika, modyfikujemy tylko fabrykę.

```
# Zakładamy, że klasy Gracz, Wojownik i Mag istnieją z
# poprzednich zajęć
# i mają zaimplementowane __repr__ dla czytelności.

# 1. Funkcja-fabryka – jedyne miejsce z logiką tworzenia
def fabryka_postaci(typ: str, imie: str) -> Gracz:
    """Centralny punkt do tworzenia obiektów postaci."""
    if typ == "wojownik":
        return Wojownik(imie, hp=120, sila=25)
    elif typ == "mag":
        return Mag(imie, hp=80, mana=50)
    else:
        raise ValueError(f"Nieznany typ postaci: {typ}")

# 2. Kod klienta – czysty i niezależny od szczegółów
print("--- Testowanie fabryki ---")
try:
    wojownik = fabryka_postaci("wojownik", "Aragorn")
    mag = fabryka_postaci("mag", "Gandalf")

    print(f"Stworzono: {wojownik}")
    print(f"Stworzono: {mag}")

    # Próba stworzenia nieznanego typu
    nieznany = fabryka_postaci("lotr", "Bilbo")

except ValueError as e:
    print(f"\nZłapano oczekiwany błąd: {e}")
```

Zadanie 2 - Wzorzec Strategia (behawioralny)

Problem: Nasz Wojownik ma metodę `atakuj`. Ale co, jeśli chcemy dynamicznie zmieniać sposób ataku w trakcie gry? Np. wojownik podnosi magiczny miecz i teraz atakuje ogniem. Nie możemy zmienić jego klasy w trakcie działania programu!

Rozwiązanie: Wzorzec Projektowy "Strategia" - "Preferuj kompozycję nad dziedziczeniem".

- Zamiast umieszczać logikę ataku w klasie gracza, "wyciągamy" ją do osobnych, wymiennych obiektów-strategii.
- Gracz **ma** strategię ataku (kompozycja), a nie **jest** strategią (dziedziczenie).

Zadanie: Zrefaktoryzuj system walki z użyciem wzorca Strategia.

- Zdefiniuj "kontrakt":** Stwórz klasę abstrakcyjną `StrategiaAtaku` z modułu `abc`, z jedną abstrakcyjną metodą `atakuj(self) -> str.`
- Stwórz konkretne strategie:** Stwórz klasy `AtakMieczem` i `AtakKulaOgnia`, które dziedziczą po `StrategiaAtaku` i implementują metodę `atakuj`, zwracając odpowiedni komunikat.

c. Zmodyfikuj klasę Gracz:

- W konstruktorze `_init_` dodaj nowy parametr `strategia: StrategiaAtaku`.
- Przechowaj go jako atrybut `self.strategia = strategia`.
- Stwórz metodę `wykonaj_atak(self)`, która deleguje zadanie do obiektu strategii: `print(f'{self.imie} atakuje: {self.strategia.atakuj()}'")`.
- (Opcjonalnie) Dodaj metodę `zmien_strategie(self, nowa_strategia)`.

d. Przetestuj:

- Stwórz gracza, przekazując mu w konstruktorze strategię `AtakMieczem`.
- Wywołaj `wykonaj_atak()`.
- Zmień strategię gracza na `AtakKulaOgnia`.
- Ponownie wywołaj `wykonaj_atak()` i zaobserwuj zmianę zachowania.

Zadanie 2 - Wzorzec Strategia (behawioralny)

Cel: Analiza rozwiązania i zrozumienie korzyści płynących z wzorca Strategia.

Kluczowe korzyści:

Elastyczność: Możemy dodawać nowe strategie bez modyfikacji klasy Gracz.

Czysty kod: Unikamy skomplikowanych instrukcji if/elif/else.

Zasady SOLID: Realizuje Zasadę Otwarte/Zamknięte (OCP).

```
from abc import ABC, abstractmethod

# 1. Kontrakt (interfejs) dla wszystkich strategii
class StrategiaAtaku(ABC):
    @abstractmethod
    def atakuj(self) -> str:
        pass

# 2. Konkretnie, wymenne strategie
class AtakMieczem(StrategiaAtaku):
    def atakuj(self) -> str:
        return "wykonuje szybki cios mieczem!"

class AtakKulaOgnia(StrategiaAtaku):
    def atakuj(self) -> str:
        return "cisza potężną kulą ognia!"

# 3. Kontekst, który UŻYWA strategii (przez kompozycję)
class Gracz:
```

```
def __init__(self, imie, strategia: StrategiaAtaku):
    self.imie = imie
    self._strategia = strategia # Gracz MA strategię

def zmien_strategie(self, nowa_strategia: StrategiaAtaku):
    print(f"--> {self.imie} zmienia strategię walki.")
    self._strategia = nowa_strategia

def wykonaj_atak(self):
    # 4. Delegowanie zadania do obiektu strategii
    wynik_ataku = self._strategia.atakuj()
    print(f"{self.imie} {wynik_ataku}")

print("\n--- Testowanie wzorca Strategia ---")
rycerz = Gracz("Artur", AtakMieczem())
rycerz.wynaj_atak()
print("-" * 20)
rycerz.zmien_strategie(AtakKulaOgnia())
rycerz.wynaj_atak()
```

Zadanie 3 - Wzorzec Dekorator (Structural)

Problem: Jak dodać nowe funkcjonalności (np. z magicznych przedmiotów) do obiektu **dynamicznie**, bez tworzenia dziesiątek podklas? (Np.

WojownikZMagicznymMieczem, **WojownikZOgnistaZbroja**,
WojownikZObomaPrzedmiotami...).

Rozwiązanie: "Opakowywanie" (wrapping) obiektu w inne obiekty (dekoratory), które mają ten sam interfejs i dodają nowe zachowanie.

Zadanie: Zaimplementuj system ekwipunku dodającego bonusy do ataku.

- Zdefiniuj "komponent":** Stwórz klasę abstrakcyjną **Bohater** z modułu **abc** z dwiema metodami: **atak()** (zwraca **int**) i **opis()** (zwraca **str**).
- Stwórz konkretny komponent:** Stwórz klasę **Wojownik(Bohater)**, która implementuje interfejs. **atak()** zwraca **10**, a **opis()** zwraca "**Wojownik**".
- Zdefiniuj "kontrakt" dekoratora:** Stwórz klasę abstrakcyjną **DekoratorBohatera(Bohater)**.
 - W **_init_** przyjmij obiekt **opakowywany_bohater: Bohater** i zapisz go.

- Zaimplementuj **atak()** i **opis()** tak, aby delegowały wywołanie do opakowywanego obiektu.

- Stwórz konkretne dekoratory:** Stwórz klasy **MagicznyMiecz(DekoratorBohatera)** i **OgnistaZbroja(DekoratorBohatera)**.

- Nadpisz w nich metody **atak()** i **opis()**.
- Metoda **atak()** powinna wywołać **super().atak()** i dodać bonus (np. Miecz: + 5, Zbroja: + 2).
- Metoda **opis()** powinna wywołać **super().opis()** i dokleić opis przedmiotu (np. ", zmagicznym mieczem").

- Przetestuj:**

- Stwórz bazowego wojownika: **bohater = Wojownik()**.
- "Udekoruj" go, opakowując w kolejne warstwy: **bohater = MagicznyMiecz(bohater)**, **bohater = OgnistaZbroja(bohater)**.
- Wyświetl ostateczny opis i siłę ataku.

Omówienie Zadania 3 - Wzorzec Dekorator

Cel: Analiza jak Dekorator pozwala dynamicznie dodawać funkcjonalności.

Kluczowe korzyści:

- **Unikamy "eksplozji klas":** Nie potrzebujemy klasy **WojownikZMagicznymMieczem**.

- **Dynamiczne rozszerzanie:** Możemy dodawać i usuwać przedmioty w trakcie działania programu.
- **Zasada Otwarte/Zamknięte (OCP):** Możemy dodawać nowe przedmioty (dekoratory) bez modyfikacji istniejących klas.

```
from abc import ABC, abstractmethod

# 1. Abstrakcyjny, "opakowywany" komponent
class Bohater(ABC):
    @abstractmethod
    def atak(self) -> int: pass
    @abstractmethod
    def opis(self) -> str: pass

# 2. Konkretny komponent
class Wojownik(Bohater):
    def atak(self) -> int: return 10
    def opis(self) -> str: return "Wojownik"

# 3. Abstrakcyjny "kontrakt" dla wszystkich dekoratorów
class DekoratorBohatera(Bohater):
    def __init__(self, opakowywany_bohater: Bohater):
        self._bohater = opakowywany_bohater

    def atak(self) -> int: return self._bohater.atak()
    def opis(self) -> str: return self._bohater.opis()
```

```
# 4. Konkretne dekoratory dodające funkcjonalność
class MagicznyMiecz(DekoratorBohatera):
    def atak(self) -> int: return super().atak() + 5
    def opis(self) -> str: return super().opis() + ", z magicznym mieczem"

class OgnistaZbroja(DekoratorBohatera):
    def atak(self) -> int: return super().atak() + 2
    def opis(self) -> str: return super().opis() + ", w ognistej zbroi"

print("\n--- Testowanie wzorca Dekorator ---")
bohater = Wojownik()
print(f"1. {bohater.opis()} -> Atak: {bohater.atak()}")

# "Ubieramy" obiekt w kolejne warstwy
bohater = MagicznyMiecz(bohater)
print(f"2. {bohater.opis()} -> Atak: {bohater.atak()}")

bohater = OgnistaZbroja(bohater)
print(f"3. {bohater.opis()} -> Atak: {bohater.atak()}")
```

Zadanie 4 - Wzorzec Adapter (strukturalny)

Problem: Jak sprawić, by obiekty o niekompatybilnych interfejsach mogły ze sobą współpracować?

Przykład: Nasz nowy system (**Gracz**) używa obiektów-strategii z metodą **atakuj()**. Chcemy zintegrować postać ze starej biblioteki, która ma metodę **wykonaj_uderzenie()**. Nie możemy zmieniać kodu starej biblioteki.

Rozwiążanie: Stworzyć klasę **Adaptera**, która "tłumaczy" wywołania.

Zadanie: Zintegruj "starego" bohatera z naszym nowym systemem walki.

a. **Stwórz "stary system":** Stwórz klasę **StaryBohater** z jedną metodą **wykonaj_uderzenie()**, która zwraca string "*Stary bohater wykonuje potężne uderzenie!*".

b. **Stwórz Adapter:** Stwórz klasę **AdapterBohatera**, która dziedziczy po **StrategiaAtaku** (z zadania o Strategii).

- W **_init_** przyjmij obiekt **stary_bohater: StaryBohater** i zapisz go.
- Zaimportuj wymaganą metodę **atakuj()**.
- Wewnątrz **atakuj()**, przetłumacz wywołanie: wywołaj i zwróć wynik metody **wykonaj_uderzenie()** na opakowanym obiekcie.

c. Przetestuj:

- Stwórz obiekt **stary_heros = StaryBohater()**.
- Stwórz adapter: **adapter = AdapterBohatera(stary_heros)**.
- Stwórz obiekt **Gracz** z zadania o Strategii, przekazując mu adapter jako strategię ataku: **nowy_gracz = Gracz("Zadaptowany", adapter)**.
- Wywołaj **nowy_gracz.wykonaj_atak()** i zaobserwuj, że wywoływana jest metoda ze **StaregoBohatera**.

Omówienie Zadania 4 - Wzorzec Adapter

Cel: Analiza rozwiązania i zrozumienie, jak Adapter pozwala współpracować niekompatybilnym interfejsom.

Kluczowe korzyści:

- **Integracja:** Pozwala na współpracę klas, które nie zostały do tego zaprojektowane.
- **Brak modyfikacji:** Nie wymaga zmiany istniejącego kodu (ani nowego, ani starego).
- **Zasada Otwarte/Zamknięte (OCP):** Rozszerzamy system o nową funkcjonalność bez modyfikacji istniejących klas.

```
# Zakładamy, że klasy StrategiaAtaku i Gracz istnieją z zadania 2

# 1. "Stary system" – klasa z niekompatybilnym interfejsem
class StaryBohater:
    def wykonaj_uderzenie(self) -> str:
        return "wykonuje potężne uderzenie ze starego systemu!"

# 2. Adapter – "tłumacz"
# Dziedziczy po NOWYM interfejsie, a w środku "opakowuje" STARY obiekt.
class AdapterBohatera(StrategiaAtaku):
    def __init__(self, stary_bohater: StaryBohater):
        self._stary_bohater = stary_bohater

    def atakuj(self) -> str:
        # Tłumaczenie wywołania: nowy interfejs -> stary interfejs
        return self._stary_bohater.wykonaj_uderzenie()

# --- Testowanie ---
print("\n--- Testowanie wzorca Adapter ---")
stary_heros = StaryBohater()
adapter = AdapterBohatera(stary_heros)

# Nasz nowy system (Gracz) może teraz używać starego obiektu przez
# adapter,
# nie wiedząc nic o jego prawdziwej implementacji.
nowy_gracz = Gracz("Zadaptowany Heros", adapter)
nowy_gracz.wykonaj_atak()
```

Zadanie 5 - Zasada Odwrócenia Zależności (DIP)

Problem: Nasz kod wysokiego poziomu (np. główna pętla gry) jest "przyklejony" do konkretnych implementacji niskiego poziomu (np. do **ProstaFabrykaPostaci**).

```
class ManagerGry:
    def __init__(self):
        # Zależność od KONKRETNEJ implementacji!
        self.fabryka = ProstaFabrykaPostaci()

    def stworz_bohatera(self):
        return self.fabryka.stworz_postac("wojownik", "Domyslny")
```

Rozwiązanie: Odwrócenie Zależności i Wstrzykiwanie Zależności.

- a. Moduły wysokiego poziomu nie tworzą swoich zależności.
- b. Zamiast tego, **otrzymują je z zewnątrz** (np. w konstruktorze).
- c. Zależą od **abstrakcji** (interfejsu), a nie od konkretnej klasy.

Zadanie: Zrefaktoryzuj system tworzenia postaci, aby był zgodny z DIP.

- a. **Stwórz abstrakcję fabryki:** Stwórz klasę abstrakcyjną **IFabrykaPostaci** z modułu abc z jedną metodą abstrakcyjną **stworz_postac(self, typ: str, imie: str) -> Gracz**.

- b. **Stwórz konkretną fabrykę:** Zmień swoją funkcję **fabryka_postaci** w klasę **ProstaFabrykaPostaci**, która dziedziczy po **IFabrykaPostaci** i implementuje jej metodę.
- c. Stwórz moduł wysokiego poziomu: Stwórz klasę **ManagerGry**.
- d. Jej **_init_** powinien przyjmować argument **fabryka: IFabrykaPostaci**.
- e. Stwórz metodę **rozpocznij_gre(self)**, która używa wstrzykniętej fabryki do stworzenia postaci.
- f. Przetestuj (Wstrzykiwanie Zależności):
- g. Na zewnątrz, stwórz instancję **ProstaFabrykaPostaci**.
- h. Stwórz instancję **ManagerGry**, "wstrzykując" mu fabrykę.
- i. Wywołaj metodę **rozpocznij_gre()** i zaobserwuj działanie.

Omówienie Zadania 5 - Zasada Odwrócenia Zależności (DIP)

Cel: Analiza rozwiązania i zrozumienie, jak DIP i Wstrzykiwanie Zależności prowadzą do elastycznego i testowalnego kodu.

Kluczowe korzyści:

- **Luźne powiązania:** ManagerGry nie wie o istnieniu ProstaFabrykaPostaci.
- **Elastyczność:** Możemy łatwo podmienić fabrykę na inną (np. FabrykaPotworow) bez zmiany ManageraGry.
- **Testowalność:** W testach możemy "wstrzyknąć" fałszywą fabrykę (FalszywaFabrykaDlaTestow).

```
from abc import ABC, abstractmethod

# 1. Abstrakcja ("gniazdko"), od której zależą wszyscy
class IFabrykaPostaci(ABC):
    @abstractmethod
    def stworz_postac(self, typ: str, imie: str) -> Gracz:
        pass

# 2. Konkretna implementacja ("wtyczka")
class ProstaFabrykaPostaci(IFabrykaPostaci):
    def stworz_postac(self, typ: str, imie: str) -> Gracz:
        if typ == "wojownik":
            return Wojownik(imie, hp=120, sila=25)
        elif typ == "mag":
            return Mag(imie, hp=80, mana=50)
        else:
            raise ValueError(f"Nieznany typ postaci: {typ}")

# 3. Moduł wysokiego poziomu, który zależy od ABSTRAKCJI
class ManagerGry:
    def __init__(self, fabryka: IFabrykaPostaci):
        # Zależność jest "wstrzykiwana" z zewnątrz
        self._fabryka = fabryka

    def rozpoczni_gre(self):
        print("Manager Gry: Tworzę bohatera...")
        bohater = self._fabryka.stworz_postac("wojownik", "Geralt")
        print(f"Manager Gry: Stworzono postać: {bohater}")

    print("\n--- Testowanie zasady DIP ---")
    moja_fabryka = ProstaFabrykaPostaci()
    manager = ManagerGry(fabryka=moja_fabryka)
    manager.rozpoczni_gre()
```

Zadanie 6 - Wzorzec Singleton (kreacyjny)

Problem: Jak zagwarantować, że w całym programie będzie istniała tylko jedna instancja danej klasy?

Przykłady: Menedżer konfiguracji gry, połączenie z bazą danych, globalny stan gry.

Rozwiązanie: Klasa sama kontroluje proces tworzenia instancji, używając metody `_new_`.

Zadanie: Stwórz klasę **MenedzerKonfiguracji** jako Singleton.

- a. Stwórz klasę **MenedzerKonfiguracji**.
- b. Dodaj do niej atrybut klasy `_instancja = None`.
- c. Zaimplementuj metodę `_new_(cls)`.
 - Wewnątrz sprawdź, czy `cls._instancja is None`.
 - Jeśli tak, stwórz nową instancję (`super().__new__(cls)`) i przypisz ją do `cls._instancja`.
- d. Zawsze zwracaj `cls._instancja`.
- e. Przetestuj:
 - Stwórz dwie instancje.
 - Sprawdź, czy to ten sam obiekt:
`print(config1 is config2)`.
 - Zmień ustawienie w `config1`
(`config1.ustawienia["trudnosc"] = "trudna"`).
 - Wyświetl ustawienie z `config2` i zaobserwuj, że też się zmieniło.

Uwaga: Prosta implementacja `_init_` będzie wywoływana za każdym razem. Jak temu zapobiec? (Pytanie do przemyślenia).

Omówienie Zadania 6 - Wzorzec Singleton

Cel: Analiza rozwiązania i zrozumienie pułapek implementacyjnych (np. wielokrotne wywoływanie `__init__`).

Kluczowe korzyści i wady:

- **Korzyść:** Gwarancja jednej instancji, globalny punkt dostępu.
- **Wada:** Tworzy globalny stan, utrudnia testowanie, często jest antywzorcem.

```
class MenedzerKonfiguracji:  
    _instancja = None  
    _zainicjalizowany = False # Flaga do kontroli __init__  
  
    def __new__(cls, *args, **kwargs):  
        if cls._instancja is None:  
            print("→ Tworzę nową instancję...")  
            cls._instancja = super().__new__(cls)  
        return cls._instancja  
  
    def __init__(self):  
        if self._zainicjalizowany:  
            return # Nie inicjalizuj ponownie  
  
        print("→ Inicjalizuję instancję po raz pierwszy...")  
        self.ustawienia = {"trudnosc": "normalna"}  
        self._zainicjalizowany = True  
  
# --- Testowanie ---  
print("--- Testowanie wzorca Singleton ---")  
config1 = MenedzerKonfiguracji()  
config2 = MenedzerKonfiguracji()  
  
print(f"\nCzy config1 to ten sam obiekt co config2? {config1 is config2}")  
  
print(f"Początkowe ustawienia: {config1.ustawienia}")  
config2.ustawienia["trudnosc"] = "trudna"  
print(f"Ustawienia po zmianie w config2: {config1.ustawienia}")
```

Zadanie 7 - Wzorzec Obserwator (behawioralny)

Problem: Jak powiadomić wiele obiektów o zmianie stanu jednego obiektu, nie tworząc między nimi ścisłych powiązań?

Przykład: Gdy na forum pojawia się nowy post, wszyscy subskrybenci powinni dostać powiadomienie.

Rozwiązanie:

- Obserwowany (Subject): Utrzymuje listę obserwatorów i powiadamia ich o zdarzeniach.
- Obserwator (Observer): Definiuje interfejs (metodę) do otrzymywania powiadomień.

Zadanie: Zaimplementuj prosty system powiadomień w grze.

a. **Stwórz interfejs Obserwatora:** Stwórz klasę abstrakcyjną **IObserwator** z metodą **aktualizuj(self, wiadomosc: str)**.

b. **Stwórz konkretnego Obserwatora:** Stwórz klasę **Gracz**, która dziedziczy po **IObserwator**.

- W **_init_** przyjmij imię.
- Zaimplementuj **aktualizuj**, aby wyświetlała np. **Gracz [imię]**

otrzymał powiadomienie: **[wiadomosc]**.

c. **Stwórz Obserwowanego (Subject):** Stwórz klasę **SerwerGry**.

- W **_init_** stwórz prywatną listę **self._obserwatorzy = []**.
- Zaimplementuj metody **dodaj_obserwatora** i **usun_obserwatora**.
- Zaimplementuj prywatną metodę **_powiadom_wszystkich**, która iteruje po obserwatorach i wywołuje ich metodę **aktualizuj**.
- Stwórz publiczną metodę **oglos_wydarzenie(self, wydarzenie)**, która wywoła **_powiadom_wszystkich**.

d. **Przetestuj:**

- Stwórz serwer i kilku graczy.
- Zarejestruj graczy jako obserwatorów serwera.
- Wywołaj **oglos_wydarzenie** i sprawdź, czy wszyscy dostali powiadomienie.
- Usuń jednego gracza z listy obserwatorów i ponownie ogłos wydarzenie.

Omówienie Zadania 7 - Wzorzec Obserwator

Cel: Analiza rozwiązania i zrozumienie, jak Obserwator tworzy luźne powiązania między obiektami.

Kluczowe korzyści:

- Luźne powiązania:** SerwerGry nie wie nic o klasie Gracz.
- Dynamiczne relacje:** Obiekty mogą być dodawane i usuwane w trakcie działania programu.

```
class MenedzerKonfiguracji:  
    _instancja = None  
    _zainicjalizowany = False # Flaga do kontroli __init__  
  
    def __new__(cls, *args, **kwargs):  
        if cls._instancja is None:  
            print("-> Tworzę nową instancję...")  
            cls._instancja = super().__new__(cls)  
        return cls._instancja  
  
    def __init__(self):  
        if self._zainicjalizowany:  
            return # Nie inicjalizuj ponownie  
  
        print("-> Inicjalizuję instancję po raz pierwszy...")  
        self.ustawienia = {"trudnosc": "normalna"}  
        self._zainicjalizowany = True  
  
    # --- Testowanie ---  
    print("--- Testowanie wzorca Singleton ---")  
    config1 = MenedzerKonfiguracji()  
    config2 = MenedzerKonfiguracji()  
  
    print(f"\nCzy config1 to ten sam obiekt co config2? {config1 is config2}")  
  
    print(f"Początkowe ustawienia: {config1.ustawienia}")  
    config2.ustawienia["trudnosc"] = "trudna"  
    print(f"Ustawienia po zmianie w config2: {config1.ustawienia}")
```

Zadanie 8 - Prawo Demeter ("Mów, nie Pytaj")

Problem: Nasz kod tworzy długie łańcuchy wywołań, co oznacza, że wie za dużo o wewnętrznej strukturze innych obiektów.

Antywzorzec ("Wypadek kolejowy" - Train Wreck):

```
# Wiemy, że postać ma ekwipunek, a ekwipunek ma przedmioty...
atak_gracza =
gracz.get_ekwipunek().get_przedmioty()["miecz"].get_atak()
```

Rozwiązanie: delegowanie odpowiedzialności. Zamiast "pytać" obiekty o ich wewnętrzne części, "mówimy" im, co mają zrobić.

Zadanie: Zrefaktoryzuj poniższy kod, aby był zgodny z Prawem Demeter.

Kroki refaktoryzacji:

- W klasie **Gracz** stwórz nową metodę **zaplac(self, kwota_do_zapłaty)**.

- Przenieś całą logikę **if** i modyfikacji portfela do wnętrza metody **zaplac**.
- Metoda **zaplac** powinna zwracać **True** (jeśli płatność się udała) lub **False** (jeśli nie).
- Zmień kod klienta tak, aby wywoływał tylko **gracz.zaplac(50)**.

Kod do refaktoryzacji:

```
class Portfel:
    def __init__(self, kwota: float):
        self.kwota = kwota

class Gracz:
    def __init__(self, imie: str, portfel: Portfel):
        self.imie = imie
        self.portfel = portfel # Gracz MA portfel

gracz = Gracz("Geralt", Portfel(100))
if gracz.portfel.kwota >= 50:
    gracz.portfel.kwota -= 50
    print(f"Pobrano 50 zł. Pozostało: {gracz.portfel.kwota}")
```

Omówienie Zadania 8 - Prawo Demeter ("Mów, nie Pytaj")

Cel: Analiza refaktoryzacji i zrozumienie, jak delegowanie odpowiedzialności zmniejsza powiązania między obiektami.

Kod "Przed" (Pytamy o stan):

```
# Kod klienta wie o istnieniu Portfela i jego atrybutie
'kwota'
if gracz.portfel.kwota >= 50:
    gracz.portfel.kwota -= 50
```

Kluczowe korzyści:

- Mniejsza wiedza, mniejsze powiązania:** Kod klienta nie wie już, że **Gracz** używa **Portfela**.
- Większa elastyczność:** Możemy zmienić **Portfel** na **KarteKredytowa** wewnątrz **Gracza**, a kod klienta nie ulegnie zmianie.
- Lepsza enkapsulacja:** Logika związana z płatnością jest zamknięta wewnątrz **Gracza**.

Kod "Po" (Mówimy, co ma zrobić):

```
class Gracz:
    ...
    def zaplac(self, kwota_do_zaplaty: float) -> bool:
        """Deleguje płatność do portfela."""
        if self.portfel.kwota >= kwota_do_zaplaty:
            self.portfel.kwota -= kwota_do_zaplaty
            print(f"--> {self.imie} "
                  "zapłacił {kwota_do_zaplaty} zł.")
            return True
        else:
            print(f"--> {self.imie} nie "
                  "ma wystarczających środków.")
            return False

# Kod klienta jest teraz prostszy i nie zależy od Portfela
gracz.zaplać(50)
```

Podsumowanie Laboratorium 4 (cz. 1, 2 i 3)

Co osiągnęliśmy w trakcie modułu 4?

Poziom 1: Opanowaliśmy Mechanikę OOP (K4-1, K4-2)

- Budowaliśmy klasy, hierarchie (**dziedziczenie**) i chroniliśmy dane (**@property**).
- Nauczyliśmy obiekty "mówić" językiem Pythona (**_str_, _add_, _iter_**).
- Używaliśmy nowoczesnych narzędzi (**dataclasses**, **_slots_**).

Poziom 2: Zastosowaliśmy Zasady Architektury (K4-3)

- Zobaczyliśmy SOLID w akcji: SRP (Fabryka), OCP (Strategia, Dekorator), DIP (Wstrzykiwanie Zależności).

- Zastosowaliśmy Prawo Demeter, delegując odpowiedzialność.

Poziom 3: Zaimplementowaliśmy Wzorce Projektowe (K4-3)

- **Kreacyjne:** Fabryka, Singleton.
- **Strukturalne:** Dekorator, Adapter.
- **Behawioralne:** Strategia, Obserwator.

Gdzie jesteśmy? Przeszliśmy drogę od bycia programistą klas do myślenia jak architekt systemów.

Co dalej? Jesteśmy gotowi, by używać tych wzorców do budowania prawdziwych, solidnych aplikacji.